

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/850/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614200501
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2614200501.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a. s., so sídlom Radlická 333/150, Praha, Česká republika, IČO: 00 001 350, zastúpený Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom, Miletičova 21, Bratislava, proti odporcovi: P. Z., nar. XX.XX.XXXX, posledne bytom J. Z. XXXX/XX, K., v súčasnosti na neznámom mieste, zastúpený ustanovenou opatrovníčkou A. Z., pracovníčkou Okresného súdu Skalica, o zaplatenie 33.585,77 Kč s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 20. augusta 2014, č.k. 6C/123/2014-61, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých zamietajúcich častiach a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Senica č.k. 11Ro/18/2014-36 zo dňa 19. februára 2014 a odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 22.868,88 Kč s úrokom vo výške 896,41 Kč, úrokom z omeškania vo výške 6.856,79 Kč a úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 22.868,88 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia, všetko do 15-tich dní od právoplatnosti rozsudku, pričom návrh v časti zaplatenia úroku vo výške 5.960,38 Kč a v časti zaplatenia úroku vo výške 12,90% ročne zo sumy 20.662,88 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 315,21 eur, a to právnemu zástupcovi navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď na základe vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil ten záver, že návrh bol podaný dôvodne len v tej časti, ktorej súd vyhovel. Súd mal preukázané, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 50.000 Kč, ktorý sa odporca zaviazal splatiť navrhovateľovi v 36 mesačných anuitných splátkach vždy v 15. deň v mesiaci, a to s výškou mesačnej splátky v sume 1.689 Kč. Odporca si svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnil, pretože neplatil splátky úveru riadne a včas spôsobom ustanoveným v zmluve o úvere a vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. V dôsledku toho navrhovateľ dňom 15.09.2011 vyhlásil pohľadávku z úveru za splatnú a odporcu vyzval na zaplatenie zostatku dlhu. Nakoľko odporca bol v omeškaní so splácaním svojho dlhu, úrok z omeškania predstavuje ku dňu 10.12.2013 sumu 6.856,79 Kč. Navrhovateľ v konaní žiada od odporcu aj zaplatenie úroku z úveru vo výške 6.856,79 Kč, vyčíslený ku dňu 10.12.2013 a rovnako aj zaplatenie úroku z úveru vo výške 12,90 % ročne dohodnutého v zmluve o úvere zo sumy

20.662,88 Kč, teda zo zostávajúcej nezaplatennej istiny, a to od 11.12.2013 do zaplatenia. Súd mal preukázané, že navrhovateľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 15.09.2011 a je toho názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom, pričom úrokový záväzkový vzťah je vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným zo spôsobov jeho zániku, zaniká i akcesorický záväzok úrokový (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 85/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98). V zmysle týchto skutočností má súd za to, že navrhovateľ má právo na zaplatenie dohodnutého zmluvného úroku z úveru vo výške 12,90 % ročne len do 15.09.2011, kedy bola vyhlásená pohľadávka za splatnú. Na základe uvedeného súd priznal právo na zaplatenie vyčísleného úroku z úveru navrhovateľovi len ku dňu 15.09.2011, čo predstavuje sumu 896,41 Kč. S poukazom už na vyššie uvedený právny názor súd navrhovateľovi nepriznal ani úrok z úveru zo sumy 20.662,88 Kč vo výške 12,90 % ročne, ktorý od odporcu požaduje od 11.12.2013 do zaplatenia, keďže ho požaduje už po splatnosti úveru. Súd priznal navrhovateľovi poplatky vo výške 2.206 Kč, ktoré sú súčasťou priznanej sumy 22.868,88 Kč (20.662,88 Kč - suma nesplatennej istiny úveru + 2.206 Kč - sumy nezaplatených poplatkov). Poplatky za správu úveru boli dohodnuté v zmluve o úvere, a teda patria navrhovateľovi v súlade s § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 22.868,88 Kč, úroku z úveru do vyhlásenia splatnosti úveru vo výške 896,41 Kč, úroku z omeškania vo výške 6.856,79 Kč, vyčísleného ku dňu 10.12.2013 a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 22.868,88 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia. Návrh v časti zaplatenia úroku vo výške 5.960,38 Kč a 12,90 % ročného úroku z omeškania zo sumy 20.662,88 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia zamietol s poukazom na vyššie uvedený právny názor. Súd uložil odporcovi vychádzajúc z § 142 ods. 1 O.s.p. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 315,21 eur pozostávajúcu zo súdneho poplatku v sume 49,50 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 214,16 eur (51,45 eur + DPH za 3 úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 20.08.2014 a režijný paušál k 3 úkonom právnej služby 8,04 eur + DPH). Právny zástupca navrhovateľa si ďalej uplatnil cestovnú náhradu podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách za pracovnú cestu na trase Bratislava - Senica dňa 20.08.2014 a späť v 1/3 za spotrebu PHM v sume 5,18 eur (180 km x 6,4 l/100 km x 1.35 eur/l) a za náhradu za použitie motorového vozidla v sume 10,98 eur (180 km x sadzba náhrady 0,183 eur/1 km). Cestovné spolu 16,16 eur. Právnomu zástupcovi navrhovateľa súd priznal tiež náhradu za stratu času v 1/3 za pracovnú cestu Bratislava - Senica dňa 20.08.2014, a to za 6 polhodín cesty (1 polhodina x 13,40 eur), t.j. 26,80 eur. Cestovné náklady celkovo vo výške 42,96 eur + 20% DPH, t.j. 51,55 eur.

Proti zamietajúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že prvostupňový súd dospel na základe predložených dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho zamietol jeho nárok na zaplatenie kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 5.960,38 Kč a zmluvného úroku vo výške 12,90% p.a. zo sumy 20.662,88 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia. Poukázal na ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že dlžník je povinný platiť úroky z úveru, chýba v ňom však výslovné ustanovenie, ktoré by určovalo, do kedy táto povinnosť dlžníka trvá. Nieto pochybnosti o tom, že táto doba môže byť dohodnutá v zmluve o úvere. Úrok z úveru je vlastne cena (odplata) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, a preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania, t.j. do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi. Z predmetnej úverovej zmluvy, konkrétne čl. IV. a VI. vyslovene vyplýva, že splátky istiny po lehote splatnosti budú ďalej úročené úrokovou sadzbou uvedenou v čl. IV zmluvy a k nej navyše sadzbou úrokov z omeškania. Zmluvné strany sa teda nedohodli, že dlžníci budú platiť úroky len do dohodnutej doby splatnosti, ale až do skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, ktorý záver vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/83/2012. Navrhovateľ sa stotožnil s týmto názorom krajského súdu a uviedol, že v predmetnom prípade sa jedná o ustanovenia zmluvy čl. I.5 a I.7, v ktorom je uvedené, že splátky istiny po termíne splatnosti budú ďalej úročené úrokovou sadzbou uvedenou v čl. I.5 zmluvy a k tomu navyše sadzbou úrokov z omeškania. V dôsledku uvedeného prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec,

v dôsledku čoho došlo k zamietnutiu návrhu v časti zmluvného úroku vo výške 5.960,38 Kč a zmluvného úroku vo výške 12,90% p.a. zo sumy 20.662,88 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 6C/123/2014 bolo zaplatenie 22.868,88 Kč s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Senica č.k. 11Ro/18/2014-36 zo dňa 19. februára 2014 a odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 22.868,88 Kč s úrokom vo výške 896,41 Kč, úrokom z omeškania vo výške 6.856,79 Kč a úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 22.868,88 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia, všetko do 15-tich dní od právoplatnosti rozsudku, pričom návrh v časti zaplatenia úroku vo výške 5.960,38 Kč a v časti zaplatenia úroku vo výške 12,90% ročne zo sumy 20.662,88 Kč od 11.12.2013 do zaplatenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 315,21 eur, a to právnenému zástupcovi navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu a v časti trov konania.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p.. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne, pričom nezistil, že by prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 O.s.p. v súvislosti s hodnotením dôkazov. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy titulom uzatvorenej zmluvy o úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutom zamietajúcom výroku vecne správne, nakoľko v prejednávanej veci nie je možné ponechať bez povšimnutia potrebu preskúmať zmluvný vzťah, z ktorého si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej istiny voči odporcovi aj z hľadiska spotrebiteľského práva.

V predmetnej veci záväzok odporcu vznikol zo zmluvy o úvere, ktorá bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom, ktorý sa bez ohľadu na charakter účastníkov riadi ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka. Napriek povahe výlučného obchodného záväzku je však zmluva o úvere s ohľadom na skutočnosť, že odporca ako jedna zo strán tejto zmluvy nebola podnikateľom a taktiež vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola navrhovateľom vopred pripravená, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď súd prvého stupňa správne s použitím ust. § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol i o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento na ich priznanie návrh nepodal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.